

døbt til ikke mere at hedde: „Lov om Hærens Ordning“, men „Lov til at tilveiebringe fuldstændig Orden i Hæren“. Jeg tror imidlertid, at det ikke vilde være fuldstændig træffende, om noget Saadant skete, men i Fald det maatte ske, saa kan jeg kun sige, at det ærede Flertal selv tilbørlig er Skyld deri, thi det ærede Flertal har efter min Formening ikke tilstrækkeligt oplyst alle de Spørgsmaal, der vedrøre dets Forsvarsplan eller ligge til Grund for dets forskellige Forslag. Jeg havde ventet, at den ærede Ordfører for Flertallet ved en eller anden Leilighed havde givet os en saadan samlet Udsigt over disse, som vi i høj Grad kunne trænge til; thi de forskellige Udtalelser, der ere fremkomne, ere spredte; de findes snart paa et og snart paa et andet Sted, og der er en stor Del af dem, som ikke ere ganske fri for at være i Modsigelse med hinanden. Derfor havde jeg meget ønsket, at man havde kunnet faae en samlet Udsigt over, hvad det ærede Flertal da egentlig betragter som Hovedopgaven for Hæren, for Flaaden, og for de andre Forsvarsmidler. Jeg havde ogsaa ønsket at faae at vide, i hvilken Udstrækning det ærede Flertal mener, at vi ere i Stand til at forsvare vort Territorium, hvorledes Anvendelsen af de forskellige Forsvarsmidler skulle finde Sted paa det ene og det andet Punkt, hvor Meget der skal anvendes i Sjælland, hvor Meget i Fyen, hvor Meget paa Sjælland, og endelig, hvorledes de Stridskræfter, der tænkes anvendte der, skulle anvendes; jeg har ganske vist hørt enkelte Udtalelser derom, men jeg maa sige, at de have været noget gaadefulde for mig. Jeg minde- des at have hørt en Udtalelse om, at det saakaldte lokale Forsvar, som Landeværnsregimenterne skulle præstere, tænkes „gjennemført lige saa organiseret og lige saa formelt som det Forsvar, der nærmest skal gjennemføres af Linieafdelingerne“; men jeg maa tilføje, at for mig staae denne Udtalelse som en fuldstændig Gaade; jeg forstaa den ikke; og det vilde derfor være mig hjært, om den ærede Ordfører derom vilde meddele nærmere Oplysning. Jeg vilde ogsaa gjerne ønske, at den ærede Ordfører vilde oplyse os om, hvor længe og hvor udholdende et Forsvar man vil kunne være i Stand til at præstere med de Forsvarsmidler, som Flertallet mener, at der bør skaffes tilveie, og hvilken Sikkerhed han overhovedet tør garantere i den Retning. Den ærede Ordfører stiller jo en saadan Forbring lige over for Regjeringen; han stiller den Forbring til Regjeringen, at den, naar den forlanger Pengene, skal kunne meddele Thinget, hvilken Garanti, der kan tilveiebringes med Hensyn til Forsvaret, og det synes derfor billigt for os Andre, der ikke høre til de Udalgte og Indviede, at vi ogsaa maatte kunne faae lidt at vide om, hvad den ærede Ordfører tror at kunne garantere med Hensyn til et Resultat af det Forsvar, Flertallet foreslaar. Endelig er der et Punkt, som det glædede mig, at den ærede Ordfører berørte —

jeg skal forbeholde mig senere at komme tilbage dertil —, idet jeg ogsaa tror, at det efter de Forhandlinger, der have fundet Sted, maatte være meget ønskeligt for os at faae bestemt Klarhed om, hvorvidt Hæren, foruden sin store Hovedopgave, ogsaa har andre Bopgaver ved Siden; jeg skal imidlertid, som sagt, forbeholde mig senere at komme tilbage dertil. Da den ærede Ordfører imidlertid ikke har givet os en saadan samlet Udsigt over, hvad der kan præstere med de Forsvarsmidler, som det ærede Flertal har bragt i Forslag, saa anser jeg det for min Pligt at udtale min Opfattelse af, hvad der kan og vil blive præsteret med de Forsvarsmidler, som det ærede Flertal har paaregnet. Jeg kan kun sige, at for saa vidt jeg maatte tage fejl, som jeg for Øvrigt ikke tror at jeg vil gjøre, saa vil Skylden ikke være min, men den ærede Ordførers, fordi vi ikke have faaet en saadan klar og fylldig Udvikling af det af Flertallet foreslaaede Forsvarssystem, saaledes som vi have faaet den fra den ærede Ministers Side med Hensyn til hans Forsvarsplan.

Jeg skal derfor nu tillade mig sammenligningsvis at undersøge, hvad der kan forventes præsteret ved det ærede Flertals Forslag og ved den høitærede Ministers Forslag.

Lige vi det f. Ex. provindsvis, og saaledes begynde med Sjælland og Fyen, saa er det jo klart, at, dersom vi ere i det heldige Tilfælde at være Herrer til Søen, saaledes at alle Hærens Feltafdelinger kunne benyttes enten til det direkte Forsvar af Sjælland eller til denne Provindses indre Forsvar fra Fyen, saa vil aabenbart den høitærede Ministers Forsvarsplan give langt Mere end det ærede Flertals; thi det er klart, at det, som det saa vil komme an paa, vil være: Feltherens Størrelse og Dygtighed. Efter den høitærede Ministers Forslag er Feltheren, i det Mindste hvad Fodfolket angaar, 50 pCt. større, og jeg tror, at Snigen vil være i Tvivl om, at man, naar man vil foretage en kvalitativ Sammenligning, da maa sige, at den høitærede Ministers Feltafdelinger af Fodfolket i det Mindste er 100 pCt. kvalitativ bedre, end de paagjældende Afdelinger i Flertallets Forslag. Der er altsaa i det Tilfælde ikke nogen som helst Tvivl om, at der faaes langt Mere ved Ministerens Forslag, end ved det ærede Flertals Forslag.

Tænke vi os derimod, at vi ikke ere i det heldige Tilfælde at være Herrer til Søen, saa viser det sig, at det ærede Flertal paaregner, at der i Sjælland skal være et Regiment af Linien paa 3 Batailloner, 4 Eskadroner Hytteri, 1 Kanonbatteri og 3 Landeværnsregimenter, hvert bestaaende af 3 Batailloner, hvortil kommer et befæstet Punkt, hvorimod den høitærede Ministers Forslag forudsætter, at der i dette Tilfælde vil i Sjælland blive en Styrke af omtrent 1 Bataillon, 3 à 4 Eskadroner og 1 Batteri. Nu synes det altsaa, som om Flertallet i dette Tilfælde stiller større For-